

COMUNICACIÓ de DEONTOLOGIA 5.

Comunicacions entre advocats a través de correu electrònic

La pràctica generalització de l'ús del correu electrònic com a eina de comunicació en les relacions existents entre lletrats i entre aquests i els seus clients, ha comportat que als darrers temps s'hagi observat com ha anat creixent una pràctica que no troba emparament en la nostra normativa deontològica. Em refereixo al fet d'enviar al client propi els missatges rebuts del company que defensa la part contrària, fent simplement un "reenviar". Aquesta pràctica vulnera el contingut dels articles 29.f) i 31.4 de la Normativa de l'Advocacia Catalana. El client té dret a conèixer el contingut dels correus del company contrari que l'afectin però no té dret a tenir el correu en sí mateix. Si així fos el client disposaria de correus electrònics que posteriorment podria treure a la llum vulnerant-se així els drets al secret i a la confidencialitat del company que en va fer tramesa.

Per altra banda dir també que segons els articles 31 i ss (especialment 32.1) de la mateixa normativa, la correspondència que queda emparada pel secret professional **és la que es rep** del lletrat o lletrada de la part contrària.

Així doncs no queden subjectes al secret professional aquelles comunicacions emeses i enviades per cadascú de nosaltres, sempre i quan no continguin al·lusions a comunicacions prèvies dels companys de les que es pugui deduir el contingut de les converses. Això fa que, per exemple, no es trobi emparat pel secret professional aquella comunicació adreçada al company o companya contrària posant-li en coneixement un fet que hagi de comunicar al seu client.

Finalment fer-vos saber que aquestes interpretacions de la normativa han estat consensuades per totes les comissions de deontologia professional del Consell dels Col·legis d'Advocats de Catalunya.